

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Commissie verzoekschriften

3 juli 2006

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Verzoekschrift 776/2005, ingediend door Josef Sagerschig (Oostenrijkse nationaliteit), over de aanwijzing van een Natura 2000-gebied

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener is lid van een non-profitorganisatie die een gebied aan de zuidkant van het Wörthermeer al 55 jaar voor recreatie gebruikt (o.a. kamperen en zwemmen). De autoriteiten in Karinthië hebben nu besloten dit gebied als vogelbeschermingsgebied in het Natura 2000-netwerk op te nemen. Indiener is meegedeeld dat zijn vereniging het gebied niet meer mag betreden, aangezien dit een overtreding van de EU Natura 2000-regels zou zijn. In plaats daarvan wordt voor de toeristen een vogelcentrum opgezet. Indiener vraagt zich af of de activiteiten die daar momenteel plaatsvinden, wel stroken met het streven van Natura 2000 om de natuur te behouden. De geplande grootschalige ontwikkeling van toeristische voorzieningen rond het beoogde vogelcentrum is volgens hem veel schadelijker. De EU-wetgeving inzake natuurbehoud kan zijns inziens niet tot doel hebben dat initiatieven die de levensstandaard verhogen en die mensen dichterbij de natuur brengen, de kop worden ingedrukt.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 20 december 2005. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 192, lid 4 van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 3 juli 2006

ACHTERGROND

Natura 2000 is het ecologische netwerk dat door de in 1992 aangenomen Habitatrichtlijn¹

¹ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

werd opgericht. Het hoofddoel is de bescherming van soorten en habitats van Europese betekenis. Overeenkomstig artikel 4, lid 1 van de Habitatrichtlijn moeten lidstaten Gebieden van Communautair Belang (GCB) voorstellen om het netwerk te creëren. Overeenkomstig artikel 3 van de Habitatrichtlijn bevat het Natura 2000-netwerk Speciale Beschermingsgebieden (SBG) die door de lidstaten in overeenstemming met de Vogelrichtlijn¹ zijn ingedeeld.

Oostenrijk stelde in een mededeling van 20 oktober 2005 het gebied AT 2130000 “Lendspitz-Maiernigg” als GCB voor. Dit gebied beslaat 77,43 ha. Hetzelfde gebied is onder dezelfde naam ook als SBG ingedeeld. Het gebied ligt op de zuidelijke oever van het Wörthermeer in de Oostenrijkse deelstaat Karinthië.

In een brief van 14 december 2005 richtte de heer Josef Sagerschig zich direct tot de Commissie om haar te informeren over hetzelfde onderwerp als in het onderhavige verzoekschrift. In hun antwoord op zijn brief deelden de diensten van de Commissie de heer Sagerschig mee dat spoedig een antwoord naar de Commissie verzoekschriften zou worden gestuurd.

HET VERZOEKSCHRIFT

Indiener, de heer Josef Sagerschig, uit zijn bezorgdheid over de gevolgen van de benoeming van bovenstaand Natura 2000-gebied in de deelstaat Kartinthië in Oostenrijk.

Indiener is lid van een plaatselijke non-profitorganisatie die het gebied al 55 jaar voor kamperen en zwemmen gebruikt. Na de aanwijzing van het gebied als Natura 2000-gebied hebben de regionale autoriteiten de vereniging meegedeeld dat het huidige gebruik van het gebied niet verenigbaar zal zijn met de toekomstige doelstellingen voor natuurbehoud van het gebied. De vereniging kan bijgevolg niet langer gebruik maken van het gebied.

DE OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIE

Het gebied is nog niet opgenomen als GCB op de lijst van de Gemeenschap, dus er moeten alleen nog gepaste beschermingsmaatregelen worden genomen om de ecologische waarde op nationaal niveau te garanderen. Aangezien het gebied echter als is aangewezen als SBG is artikel 6, leden 2 tot en met 4 van de Habitatrichtlijn van toepassing. Artikel 6, lid 2 van de Habitatrichtlijn bevat de verplichting voor lidstaten om gepaste stappen te ondernemen om de achteruitgang van natuurlijke habitats en de habitats van soorten, alsmede de verstoring van de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen te vermijden, voorzover de verstoring van betekenis is met betrekking tot de doelstellingen van deze richtlijn. Deze bepalingen zijn van toepassing op dit specifieke gebied AT 2130000 “Lendspitz-Maiernigg” in de deelstaat Karinthië in Oostenrijk.

In de officiële documentatie van het gebied AT 2130000 (standaard gegevensformulier) staat onder “4.3. Kwetsbaarheid” genoteerd dat het gebruik van een camping in het midden van het

¹ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PB L 103 van 25.4.1979, blz.1. Richtlijn zoals laatst gewijzigd bij Richtlijn 91/244/EEG, PB L 115 van 8.5.1991, blz. 41.

beschermde gebied een permanente verstoring veroorzaakt.

De stad Klagenfurt vroeg Gemeenschapsfinanciering aan onder het LIFE III-programma¹. Het voorstel heet “Lendspitz-Maiernigg Klagenfurt” en omvat maatregelen die in het Natura 2000-gebied AT 2130000 “Lendspitz-Maiernigg” moeten worden uitgevoerd. De voorstellen voor LIFE voor 2006 worden thans beoordeeld. Een definitieve beslissing over financiering van projecten zal in april 2006 worden genomen.

De door indiener verstrekte informatie betreft een lokaal belangenconflict met betrekking tot het gebruik en het beheer van het Natura 2000-gebied in kwestie. De regionale autoriteiten lijken beoordelingen te hebben uitgevoerd en hebben overwogen om de camping mogelijk te verplaatsen.

CONCLUSIES

Als algemeen beginsel van de Europese wetgeving zijn lidstaten verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapsrecht, hier voor de tenuitvoerlegging van de Habitatrichtlijn en in het bijzonder artikel 6, lid 2 hiervan. De Commissie heeft alleen de mogelijkheid een inbreukprocedure te onderzoeken en te openen in gevallen waarin de Europese wetgeving is overtreden.

Het door indiener aangehaalde plaatselijke conflict betreft het beheer van het gebied in kwestie, dat deel uitmaakt van de tenuitvoerlegging van de oprichting en bescherming van het netwerk Natura 2000. De door indiener verstrekte informatie en andere beschikbare informatie heeft de Commissie geen bewijs geleverd dat bepalingen van de Habitatrichtlijn – in het bijzonder artikel 6, lid 2 van de Habitatrichtlijn – zijn overtreden. Het valt onder de verantwoordelijkheid van de plaatselijke autoriteiten om het probleem op te lossen.

¹ LIFE III werd verlengd (2005-2006) door Verordening (EG) nr. 1682/2004 van 15 september 2004.